

Der er vist mange af de Herrer, som kjende Solennitetsalen og som tillige kjende Forhallen til Universitetet; De vide da, at Forhallen gennem en Række af Aar har staaet udsmykket, og jeg kan ikke troe Andet, end at den har tiltalt Dem. Naar De nu træde indenfor, træde ind i Solennitetsalen, i dette uhyggelige, mørke, skidne Rum — skident ved sin Dunkelhed og Charakterer — naar De træde ind i dette Rum, der saa lidet tilfredsstillende de Fordringer, som stilles til en Solennitetsaal, og naar De endvidere overveie, hvormegen Tid der er hengaaet, inden man er kommen saavidt med Hensyn til det her omhandlede Foretagende, som man nu er, da vilde De vist finde det naturligt, at det vilde gjøre mig ondt, hvis dette Arbeide atter blev udsat, for maasske først at optages, naar Betingelserne for dets heldige Udførelse ikke længer vare tilstede. Jeg kommer der undertiden ved høitidelige Leiligheder; det er jo et Sted, hvor Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag, hvor Reformationsfesten o. s. fr. famler Kongehusets og Universitetets Medlemmer; men den Tilstand, hvori Salen nu befinder sig, er ikke værdig Universitetet. Der er endnu en Omstændighed, det være mig tilladt at nævne den, som vilde gjøre mig ondt ved Nægtelsen af den begjærte Sum, den nemlig, at naar man i de kommende Aar faaer det samme uhyggelige Indtryk af denne Sal, saa vil Tanken knytte sig til, at dens saa nødvendige Udsmykning er bleven standset af den danske Rigsdag, standset af Folkethinget.

Hvad Endringsforslagene under Nr. 25 og 26 angaaer, da er det en Smagsag, om Sagen skal henstaae længere, som den nu er; jeg skal ikke videre forsvare det gjorte Forlangende. — Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 30 og 31, da kan jeg ikke andet end anerkjende, at Udvalget har fuldkommen Ret i sin Betragtning af denne Post, og at det strengt taget ikke er correct, som den er opført. Det er et af de Tilfælde, som undertiden indtræffe, at man udsætter sig for ikke at være altfor streng correct, fordi der er Hensyn, som staae over det Hensyn, at være correct, og fordi man er forvisset om, at naar det bliver indlysende for Rigsdagen, vil den ogsaa bifalde en mindre correct opført Post, naar der er Hensyn,

som retfærdiggjøre den. Det gjælder om Indskrænkningen af et Honorar fra 200 Rd. til 100 Rd., hvis ikke det under Nr. 31 stillede Endringsforslag vedtages. Alle de Herrer, som kjende den paagjældende Personlighed, vide, at der er Ingen, som med en saa utrættelig Iver i en meget lang Arrække — det er Professor Hetsch, hvorom Talen er — har søgt at fremme Tegneunderviisningen blandt Haandværksklassen. — Endringsforslaget under Nr. 33 tiltaler mig paa ingen Maade. Dette Budget gjælder jo for 1861—62, og nu ere vi jo først i 1860, og hvis det skulde vise sig, at den Forudsætning, som Udvalget er gaaet ud fra, ikke skulde slaae til, saa maae vi jo springe 1861 over og udsætte disse Arbeider til 1862. Jeg maa imidlertid bemærke, at der er Anledning til at nedsætte denne Begjæring, thi nogle af de Arbeider, der skulle udføres for en Deel af de her begjærede Summer, er det nødvendigt at faae udført allerede iaar, hvilket navnlig gjælder om For- og Bagtidens Restaurering; der er nemlig paahygget en Etage, og det vil være rigtigst at udføre denne Afspudsning, medens Stilladsen er oppe. Her er atter et af disse Tilfælde, hvor man er i en vis Forlegenhed; jeg tror, at man sparer et Par hundrede Rigsdaler ved at foretage denne Afspudsning, medens Stilladsen er opsat, men Arbeidet er ikke opført i Overslagene, og der fremkommer altsaa en Overskridelse. Hvad skal man nu gjøre? Man har stillet et Forslag herom i Tillægsbevillingsloven, men jeg tillader mig dog at oplyse dette Tilfælde, for at man kan see, hvad det er, man har Valget imellem. Gjør jeg Udgiften under min egen Misfio, saa er der en i Forhold til Udgiften ingenlunde ubetydelig Besparelse, nemlig henved $\frac{1}{4}$ af den Sum, hvormed der er Tale, men derved udsætter jeg mig for Ubehageligheder, for Kritik og for Misbilligelse, navnlig naar Udgiftsposten her skulde blive nægtet. Det vilde altsaa være det personlig Behageligste at sige: nei, lad det saa komme til at koste 25 pCt. mere, lad os heller udsætte Sagen. Dette er, som sagt, et af disse yderst ubehagelige Tilfælde. Jeg tilstaaer, at der blandt de Summer, der ere forlangte, mulig ere nogle, der angaae Arbeider, som man allerede har udført, men